



תת"ע 12531/03/19 - מדינת ישראל, לשכת תביעות תנועה נגב נגד אמיר צרפתי - בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 12531-03-19 מדינת ישראל נ' צרפתי
תיק חיצוני: 34115532680

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל לשכת תביעות תנועה נגב ע"י עו"ד שמעון
שימן - נוכח
נגד
נאשם אמיר צרפתי - בהעדר

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לאחר שהגיש הנאשם בקשה להישפט בגין דוח תנועה אותו קיבל ביום 17.3.18 לידי
משוט, ובו יוחסה לו עבירה של הפרעה לתנועה בניגוד לתקנה 171(1) בתקנות התעבורה.

עת התקיימה ישיבת ההקראה, כך השיב הנאשם לאישום שהוגש כנגדו:

"אני לא ביצעתי כל עבירה של הפרעה לתנועה.

אני הגעתי למקום עם המשאית לאחר שמסרת ישראל לא הודיעה בשום דרך שכביש 90 נסגר.

**באותו יום היה שם מרתון, מרוץ של הולכי רגל ולא של מכוניות. יש לי סרטון של האירוע שמוכיח את כל
הטענות שלי, למעשה יש לי ארבעה סרטונים, אני עצמי שומר דרך ולא ביצעתי כל עבירה במקרה זה. אפשר
לראות את המשאית שלי חונה בצד ולא מפריעה לשום תנועה על הכביש."**

ביום 11.12.19 נשמעו ההוכחות בתיק זה כאשר מטעם המדינה העידו שני עדים ואילו הנאשם ניהל את תיקו בעצמו
והעיד עבור עצמו.

ע.ת. 1, פרץ איצקוביץ, היה מי שכתב את הדוח נשוא כתב האישום לנאשם.

לפי עדותו ביום האירוע התקיים "מירוץ עין גדי" על כביש 90 ולצורך כך סגרה המשטרה את התנועה בשתי נקודות עבור
כלי רכב. לפי עדותו סגירת הכביש הייתה בין השעות 07:00 ועד 11:30 והודעות על כך נמסרו בכלי התקשורת השונים.



בעדותו הפנה העד לשורה הרביעית בדוח שרשם וכך טען:

"אני מפנה לשורה הרביעית וטוען כי הנהג במקרה זה סירב להעמיד את הרכב בשול הדרך ולכן נוצרה חסימה של הנתיב שהיא הפרעה." (עמוד 4 לפרוטוקול מיום 11.12.19).

בחקירתו הנגדית חזר העד על גרסתו באופן עקבי לפיה הנאשם לא צית להוראות השוטרים במקום, לא העביר את רכבו לשול הדרך כפי שנדרש ובהשגחת משאיתו על הכביש יצר את העבירה המיוחסת.

העד הכחיש את טענות הנאשם כאילו הוא עצמו לא ראה כלל את העבירה. העד עמד על כך כי היה במקום וראה את ביצוע העבירה במו עיניו.

במהלך עדותו של העד הציג לו הנאשם את אחד מסרטוניו במכשיר הטלפון הנייד שלו (הסרטון הוצג לעיני כל הנוכחים באולם באמצעות מכשיר טלוויזיה גדול באולם).

הנאשם טען בפני העד כי בסרטון ניתן לראות כי הוא עומד עם המשאית בשול, והסרטון הוצג והוקרן.

תגובת העד לסרטו המוצג הייתה:

"הסרטון מדבר בעד עצמו. הציר סגור בכמה נקודות. הסרטון משקף את הנקודה בה אני הייתי ובה בוצעה העבירה. הסרטון מראה כי הכביש חסום על ידי המשאית" (עמוד 5 לפרוטוקול מיום 11.12.19)

למרות תשובת העד אשר על פניו שיקפה את שנראה בסרטון לעיני כל באולם, ביקש הנאשם מהעד להסביר לו "איפה עבירת התנועה שאתה טוען?"

לכך השיב העד -

"כאשר משאית עומדת על נתיב נסיעה וחוסמת את נתיב הנסיעה יש כאן עבירה של הפרעה לתנועה ועל כך נרשם הדוח".

אציין בשלב זה כי לאורך חקירתו הנגדית הארוכה של עד זה לא מצאתי כל סימן לאי אמירת אמת מצידו. לא מצאתי כל סתירות בעדות העד אל מול הרישום בדוח ת/1. לא מצאתי כל ניסיון של העד לחמוק מתשובות או להימנע מלהשיב באופן ישיר ומהיר לכל שאלה שנשאל.

אני מוצא עדות זו של ע.ת. 1, אמינה לחלוטין.

ע.ת. 2 רפ"ק יונה יצחקי הכין מזכר במהלך האירוע עצמו וזה הוגש מטעמו כת/2.

מזכר זה הוגש במקום עדותו הראשית של עד זה.

בחקירתו הנגדית טען העד כי הנאשם חסם את נתיב הנסיעה.



עוד תיאר העד כיצד הוא עצמו הורה לנאשם להזיז את משאיתו מנתיב הנסיעה ואילו הנאשם סירב להוראה זו של הקצין. עוד תיאר העד כי רכבים נוספים שהגיעו למקום קיבלו גם הם הוראה לרדת מציר הנסיעה לשול הדרך, ולהם לא נרשמו דוחות שכן הם צייתו להוראות המשטרה ולא יצרו הפרעה לתנועה.

קצין המשטרה הסביר את חשיבות פינוי הכביש מרכבים כדי לאפשר מעבר לרכבי פינוי ככל שאלה יאלצו לנסוע בו במהלך המרוץ.

העד שלל את טענת הנאשם לפיה נרשם לו הדוח מאחר והוא הגיע למקום "עצבני" ושלל את טענת הנאשם לפיה אפשרו לרכבים אחרים לעבור לאחר סגירת הכביש.

הנאשם בחר שלא להציג לעד זה כל סרטון.

עד זה העיד באופן רציף, ללא כל סתירות בעדותו אל מול המסמך ת/2, לא מצאתי בעדות זו כל סימן לאי אמירת אמת או כל ניסיון של העד לחמוק משאלות שנשאל על ידי הנאשם.

אני מוצא את עדותו של עד זה אמינה לחלוטין.

הנאשם בחר להעיד בעצמו.

הנאשם מתאר כיצד עצר את משאיתו כ-300 עד 400 מטר מהמחסום וניגש לאנשי המשטרה עם בקשה לעבור בכביש עם משאיתו שכן המרוץ עדיין לא התחיל.

הנאשם מתאר כיצד סירבו השוטרים לבקשתו וטענו כי הכביש יישאר סגור עד לשעה 12:00.

עוד הסביר הנאשם כי לא מקובל עליו הפתרון שהציעו לו השוטרים להסתובב ולנסוע דרך כביש 6 שכן הוא "כבר הגיע לעין גדי". לטענתו הבקשה אליו לעבור לצד הכביש חייבה אותו לחצות קו הפרדה לבן, והוא לא מוכן לעשות פעולה כזו אלא אם שוטר יכוון אותו לעבור על פס כזה.

לטענת הנאשם "המשאית שלי נשארה על הכביש בגלל שהמשטרה חסמה אותו לי לא היה איך להתקדם"

בחקירתו הנגדית הסכים הנאשם כי היו רכבים נוספים במקום ולטענתו ברשותו 3 סרטונים המראים כי "אף אחד לא עשה פרסה ולא שום דבר".

הנאשם הסכים כי מצדו השני של הכביש הייתה חניית רכבים גדולה אך הדגיש כי זה היה משמאלו ולא מימינו.

הנאשם טען כי קו הפרדה רציף במקום הוא אשר מנע ממנו את היכולת להעביר המשאית לצד שמאל.

בתשובה לשאלה האם קצין האגם והשוטרים במקום הם שהורו לו לעבור לצד הדרך שמשמאל, בחר הנאשם שלא להשיב באופן ישיר וברור לשאלה, וטען כי הקצין הנחה את השוטר לרשום לו דוח וחובה הייתה על השוטר לכוון אותו בנסיעה זו "זה חלק מהעבודה שלהם".



אף שבמהלך פרשת התביעה או ההגנה לא ביקש הנאשם להגיש כל סרטון (לא את זה שהציג לע.ת 1 ולא אף אחד משלושת הסרטונים האחרים שטען שיש ברשותו), פנה בית המשפט לפנים משורת הדין לנאשם בסוף חקירתו הנגדית, והסביר לו כי ביכולתו לבקש ולהגיש כראיות מטעמו את הסרטונים.

הנאשם ביקש הפסקה לצורך היערכות, ולאחר שזו ניתנה לו, חזר לאולם וסרטון אחד הוגש מטעמו וסומן על ידי כנ/1.

לאחר ששמעתי את פרשת התביעה, קבעתי את מהימנות עדי התביעה, ולאחר ששמעתי את עדות הנאשם שבדבריו ובסרטון שהציג לע.ת 1 למעשה ביסס את גרסת התביעה, אני מוצא כי המדינה הוכיחה את האישום מעבר לכל ספק סביר ואסביר את החלטתי:

שוטר וקצין משטרה תיארו באופן חד וברור סיטואציה בה הנאשם מגיע עם משאית גדולה לחסימה משטרתית של כביש אשר נועדה כדי לאבטח את חיי משתתפי מרוץ עין גדי.

חסימה זו הינה לגיטימית, ותפקידה של משטרת ישראל לוודא כי ציר התנועה לקראת המחסום יהיה פנוי ויאפשר כניסה ויציאה חופשית של רכבי חירום לאזור המרוץ במקרה הצורך.

חובתו של הנאשם מכח תקנה 23(א)(1) בתקנות התעבורה להישמע לכל הוראה לגיטימית שנותן לו שוטר.

הוראת שוטר לנהג גוברת מכח החוק על כל תמרור אחר, ולכן דרישת השוטרים מהנאשם להזיז משאיתו מציר הנסיעה היא דרישה לגיטימית העולה בקנה אחד עם סמכותם והוראות החוק.

החלטת הנאשם שלא להישמע לטענה זו מאחר ו"תפקידו של השוטר" הוא לכוון אותו, היא טענה שנדחת על ידי. כפי שרכבים אחרים נשמעו להוראות השוטרים במקום, כך חובה הייתה על הנאשם להישמע להוראות אלה ולפנות מיידית את הציר.

החלטת הנאשם להתווכח עם אנשי המשטרה במקום, יצרה על פניו גם עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים (עבירה שנמנעה המשטרה בחדש עם הנאשם מלייחס לו אותה בנוסף לעבירה של הפרעה לתנועה).

מהסרטון שהציג הנאשם לע.ת 1 ומתגובת העד לסרטון, ניכר כי עבירה של הפרעה לתנועה אכן בוצעה על ידי הנאשם במקום. החלטת הנאשם להשאיר משאיתו על כביש 90 בניגוד להוראות השוטרים במקום היא עבירה על תקנה 71(1) בתקנות התעבורה ועבירה זו הוכחה על ידי המדינה מעבר לכל ספק סביר.

לא מצאתי בנ/1 כל ראיה התומכת בגרסת הנאשם או ספק בביצוע העבירה על ידו.

אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' טבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, בנוכחות התביעה.